

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Constantinopolitanvm Conciliabvlm, In quo noua fidei formula
promulgata, Semiariani ab Acacianis & Arianis condemnantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

202 LIBERIVS PAPA. CONCILIAB. CONSTANTIVS IMP.

cap. 31. & 32. Athanasio de Synodis, Seuero lib. 1. Baron. anno 359. ANNO CHRISTI 359.

CONSTANTINOPOLITANVM
CONCILIA BVL V M,

*In quo noua fidei formula promulgata, Semiariani ab Acacianis
& Arianis condemnantur.*

N O T A.

Locus & tempus Cō-
ciliabili.

^a *Constantinopolitanum Conciliabulum.]* Hæc pseudosynodus celebra est Constantinopoli præsente Constantio, eo tempore, quo episcopi Arimini congregati, illic adhuc licet inuiti detinebantur: noua enim illa fidei professio Constantinopoli scripta, teste Athanasio de Synodis, missa est ad eos, qui Arimini conuenerant, vt eidem omnes vel subscriberent, vel in exilium relegarentur. Conuocati sunt ex proxima tantum prouincia, vt tradit Socrates lib. 2. cap. 33. episcopi Bithyniæ, numero quinquaginta. Nouam eamque nonam a Nicæno Concilio fidei professionem ediderunt; in qua non modo vox substantiæ, sed etiam hypostasis vel subsistentiæ impie abolita fuit. Quam cum Semiariani detestarentur, mutua illis gratia vicissim reddita, eosdem condemnarunt, sedibusque priuatos in exilium ablegarunt. Ut viderentur catholici, suæ hæreseos auctorem Aetium condemnarunt, vt scilicet, Deo id ita volente, suoipius iudicio condemnati, excusationis prætextum nullum haberent. Quod Siluanus & Eleusius Semiariani vocis consubstantialis imi-
mici, eo tempore quo Acaciana impietas inualescebat, defensores facti fuerint, eamque teste Theodoret. lib. 2. cap. 27. ad sui relegationem usque contra Arianos propugnauerint, prope miraculum esse arbitramur. Tanta enim est veritas orthodoxæ fidei, vt quandoque inimici nostri iudices sint æquissimi. Interea dum hæc agerentur, Arimino alia fidei formula Constantinopolim affertur, cui omnes episcopi etiam orientales Seleuciensis Synodi iussu Constantii subscriperunt, adeo vt iidem episcopi eodem prope tempore dupli fidei diuersæ, Constantinopolitanæ & Ariminensi, subscripserint. Harum alteram in oriente, alteram in occidente imperator obseruari voluit. Hæc latius apud Socratem, Sozom. Theod. & Baron. anno 359. num. 79. & seqq.

Numerus
episcoporum.
Semiariani
hærefoes
fuz acto
rein Aetii
& Arianos
damnant.

LIBERIVS CONSTANTINOP. CONSTANTIVS 203
PAPA.

ANNO CHRISTI 359. EPISTOLA SYNODICA

DE AETII DAMNATIONE
AD GEORGIVM ALEXANDRIÆ EPISCOPVM.

*Sanctum Concilium Constantinopoli conuocatum domino hono-
ratissimo episcopo Alexandriæ Georgio salutem.*

QUOD Aetius ob nefaria sua scripta, eaque *σκανδαλων*, id est, offendiculis referta, a Concilio condemnatus fit, in ipso certe episcopi aliud nihil, quam quod Canones ecclesiæ postulabant, effecerunt. Nam primum abdicatus est diaconatu, deinde ecclesia exclusus: postremo adhortationes adhibitæ, ne quisquam sceleratas eius legeret epistolas, sed ab omnibus propterea abiicerentur, quod inanitatis non nihil & damni complexæ sunt. His accedit, quod illi, & iis qui in eadem opinione ac sententia cum eo perseverat, anathema denuntiamus. Atque consentaneum sane erat, ut omnes episcopi, qui in hoc Concilio conuenerant, communī consensu eum ut auctorem offendiculorum, turbarum, schismatum, tumultuosū sermonis per orbem terrarum grassantis, & mutuæ denique in ecclesiis seditionis, execrarentur, vnoque ore de sententia contra eum pronuntiata concordarent.

Attamen contra vota nostra, contraque omnem expe-
tationem, Seras, Stephanus, Heliodorus, Theophilus,
ac eorum socii, neq; nostris sunt suffragati sententiis, ne-
que suffragiis de eo latis subscribere voluerūt. Idque cum
Seras ipse aliud etiam arrogans facinus & plenum insa-
niae prædicto Aetio criminis loco obieceret; eum nimi-
rum temeraria audacia elatum affirmasse, Deum sibi re-
uelasse ea, quæ usque ab apostolorum temporibus hacte-
nus occultauerat. Post quæ infana & insolentia verba a
Sera de Aetio pro testimonio citata, illi, quos supra posui-
mus, ne precibus quidem adduci persuaderique poterat,
ut in iudicio de illo ferendo nobis suffragarentur. Nos
autem patientibus animis, eorum causa, ad prolixum tem-
poris spatium ferre sententiam distulimus, nunc indi-
gnando, nunc adhortando, increpando interdum, ali-
quando obnixe orando, ut nobiscum conuenirent, con-

Extat apud
Theod. lib.
2. cap. 28. &
Baro. num.
90.

De Aetii
damnatio-
nis causa, &
sociorū.

Concil. Tom. 3.

Cc ij

sentientemque toti Concilio sententiam pronuntiarent.
Itaque expectauimus diu, si forte nos audire, si intelligere, si denique cedere vellent.

Datum tē-
pus respi-
ficendi.

ANNO
CHRISTI
359.

Verum ubi longo tēpore expectando, nullo modo eos ad nostris de Aetio sententiis obsequendum inducere poteramus; Canonem ecclesiæ eorum amicitiæ anteponendum arbitrati, eos a communione ecclesiæ excludendos decernimus: dato illis ad sententiam mutandam, ad resipiscendum, & ad alacri animo cum Concilio concordandum, consentiendumque, sex integrorum mensium spatio. Quod si intra præstitutum diem, mutato consilio, amplecterentur cum patribus concordiam, & decretis ab illis de Aetio sententiis assentirentur; tum non solum ut reciperentur in ecclesiam, verum etiam ut suam in Conciliis loquendi libertatem, & mutuam nobiscum caritatem recuperarent, statuimus. Sin autem in proposito susceptoque consilio per hominum facilitatem pertinaciter manerent, & Canones ecclesiasticos contemnerent, episcopatus dignitate dimouendos esse. Quod si depositionem expectauerint, alios in eorum loca episcopos substituendos; uti sacrosancta ecclesia, ad ordinem sibi convenientem redacta, secum ipsa consentiat, vinculo caritatis ab omnibus omnium gentium episcopis eadem dicendo, eademque mente & sententia in unum cohæscendo, firme conseruato. Quare ista ad tuam reuerentiam scripsimus, ut intelligas decreta Concilii, quæ te obseruantem optamus, per gratiam Christi tuas ecclesias tranquille legitimeque moderari.

ANNO
CHRISTI
360.

CONCILIABULUM ANTIOCHENUM,

Quo ab Arianis Meletius episcopus Antiochenus sede deponitur.

Locus &
causa Con-
ciliabuli.

* *Conciliabulum Antiochenum.] Hoc Conciliabulum habitum est Antiochia anno Constantii, ut testatur in chronic. Hieronymus, 24. qui est Christi 360. Causa habitu Concilii ista fuit primaria, ut Acaciani & Ariani declararent Meletium Antiochenum episcopum sede sua iuste deieatum, eique Euzoium suæ factionis sectarum impurissimum, æquisissimo iudicio substitutum esse. Cum enim Me-*